

HẠT BỤI

Ta thổi ngược một điệu kèn
Nghe xuôi nhịp trống qua miền tử sinh
Những khoảng cách giữa biên đình
Sống thật đẹp để sống hiền lành tâm
Cứ sáng
Dù trắng chưa rằm
Cứ tai nghe mắt thấy
Tháng năm còn
Cứ là hạt bụi cỏn con
Bám vào đâu cũng vương tròn hạnh duyên
Cứ cười nói cứ huyền thuyên
Không khóc được
Hết khóc được
Miền du sinh
Là khi ta đã gặp mình

h o à n g x u â n s o n